

vil støtte os til at blive Regeringsparti, og jeg kan dog ikke tro, at det skulde være ham saa overordentlig vanskeligt, at faa den højtærede Konseilspræsident til at gaa ind paa denne Tanke; thi skulde Forholdet virkelig blive det, som den højtærede Konseilspræsident dog endnu fremholdt som en Mulighed, at vor Stilling til denne Dagsorden kan bringe de 3 andre Skattelove, hele Skattereformen til at falde, og er Forholdet, som det fra anden Side bliver paastaaet med saa stor Sikkerhed, at hele Befolkningen, eller en stor Del, største Delen af Befolkningen ude omkring i Landet vil vide os megen Utak for denne Stilling, synes jeg, at det vilde være et ganske udmærket Stykke Politik, set fra den højtærede Konseilspræsidents Standpunkt, om han foranledigede en Opløsning af Folketinget. Hvad Resultatet vilde blive, nærer jeg, som sagt, ikke den fjerneste Tvivl om.

Det ærede Medlem endte med at fortælle os en af disse gamle, fortryllende Molbohistorier. For Resten er det mærkværdigt, saa meget det Parti interesserer sig for Molbohistorier, for min ærede Ven for Assens (Berntsen) fortalte os jo ogsaa en. Jeg har tænkt en Del over, hvad egentlig den dybere Mening fra det ærede Medlem for Steges Side har været med at fortælle os netop denne Historie, og jeg tror, jeg har fundet det. Det har jo været den almindelige Mening siden Sommeren 1894, at det var det ærede Medlem for Stege, som ikke kunde holde fast men maatte spytte i Hænderne og derved foranledigede, at han og alle dem, der vare under ham, faldt ned i den Brønd, hvori de ligge nu. Jeg tror, at det ærede Medlem nu har villet vise Ansvar for denne Slippen Tag bort fra sig og saa har fortalt netop den Molbohistorie, han har, for dergennem paa en meget fin Maade, uden at han sagde det direkte, at lede Tanken hen paa det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), som netop er Molboernes Repræsentant her i Tinget.

Jeg kommer nu til det ærede Medlem for Slagelse (Køedt), og jeg skal, saa vidt muligt, i Forbindelse med mine Bemærkninger til ham fremsætte de Bemærkninger, jeg i øvrigt har til det ærede Medlem for Æbeltoft. Det kan jo ikke bestrides, at det ærede Medlem for Slagelse fremsatte en ganske utrolig Mængde Tal og gav os et meget rigt Billede med mangfoldige Farver og ogsaa, som ærede Medlemmer skulle se, mangfoldige Klatter.

Til at begynde med, tror jeg, at det vil være rigtigt, at jeg tager fat igen paa

det lille Eksempel, som det ærede Medlem for Slagelse har fremført om den Lettelse, som Landarbejderne vilde faa ved Toldloven og Brændevinsloven i Forbindelse med hinanden. Jeg tror, det er rigtigt at begynde dermed, dels fordi det ærede Medlem drog saa stærkt til Felts mod min Argumentation netop ud fra dette Punkt, og dels fordi jeg trøster mig til at skulle vise de ærede Medlemmer netop gennem dette Eksempel, som det ærede Medlem for Slagelse selv har fremført her i Salen, hvor fuldkomment uvederhæftige hans Argumenter ere — det gør mig ondt at maatte sige det, for det er ikke Uvederhæftighed i den Forstand, at det ærede Medlem gør sig Ulejlighed for at faa dem uvederhæftige, paa ingen Maade, men i den Forstand, at det ærede Medlem ikke gør sig tilstrækkelig Ulejlighed for at gøre dem vederhæftige. Det ærede Medlem holder altid saa meget af i sin Tale at fremføre Eksempler. Jeg sætter ikke i Almindelighed saa stor Pris paa Eksempler, men for en Gangs Skyld vil jeg følge det ærede Medlem og netop belyse denne Landarbejderhistorie, for at man gennem dette Eksempel kan se, hvordan det ærede Medlems Argumentation er og plejer at være. Det ærede Medlem har jo taget sine Tal for Landarbejderens Toldskat fra Fuldmægtig Koføeds Bearbejdelse i den Afhandling, som findes i „Nationaløkonomisk Tidsskrift“ for 1895. Det ærede Medlem anførte jo selv Navnet paa denne Forfatter, og et Par eller et enkelt af de Tal, det ærede Medlem har taget, passer ogsaa med Oplysningerne i Bogen — paa en vis Maade. Det ærede Medlem siger, at i 1895 var det statistisk oplyst, at en Landarbejders Toldskat udgjorde 36 Kr. Tallet passer paa den Maade, at Afhandlingens Forfatter opgør Finanstoldskatten til 21 Kr. og Landarbejderens Beskyttelsessatser til 15 Kr., det vil sige paa en Maade. Til disse 36 Kr. lægger saa det ærede Medlem 4 Kr. saadan paa en Slump, og det sagde jeg ikke noget imod forleden Dag, dem har jeg nu en Gang givet fra mig, dem maa det ærede Medlem gerne beholde. Saa bliver det 40 Kr. Saa siger det ærede Medlem, at nu lette vi den samlede Toldbyrde med $\frac{1}{7}$, og saa faar Landarbejderen altsaa $5\frac{2}{3}$ Kr. Jeg antager, at Landarbejderen bruger 45 Potter Brændevin om Aaret, og med det ærede Medlems Brændevinsskat af 10 Øre bliver det $4\frac{1}{2}$ — $5\frac{1}{2}$ Kr. om Aaret. Saa var det, jeg gjorde gældende, at det ærede Medlem havde glemt Tobakken, og der kan det